

Triomf de l'Amor

Als meus benvolguts germans en el Carme
FRA EDUARD M.ª SERRANO I FRA B. FANTI
M.ª BASSOLS, en el dia venturós de la seva
PROFESSIÓ SOLEMNE

Oh dia venturós, curull de benaurança!
oh dia que per sempre dolçors evocaràs!
N'és tant de dolça i tendre la teva recordança,
que de la nostra pensa mai més t'esvaïràs.

Els Angels dalt el cel quins cants, avui, de glòria
al só de grata lira entonen a l'Anyell!
Voltant-lo a voladúries, celebren la victòria
que ha obtingut l'Amor d'un pit sagnant i bell.

Clavat dalt d'aquell arbre, oh bon Jesús! un dia,
que els vostres llavis deien: *tinc set*, ells van oir,
i al punt a apaivagar-la, veient com defallia
el vostre cor, s'en venen frisant amb Vos morir.

No temen, no, l'avern feréstec, que ara amb fúria
udola, ja perduda sa presa contemplant;
bandegen els plaers del món, i la cantúria
de les sirenes no entra ja en el seu pit amant.

Que mentres els cridaveu, ulls fits a vosters llagues
comprenen l'amor tendre que nia en vostre pit;
i de llavors, què poden parany, udols, manyagues?
ja fermes, sens témer venen, Vos sóu el seu dalit.

L'Amor és qui triomfa. Quan el dardell dispara,
fet abrandada flama entrant-se'n pit endins,
quin cor pot resistir-lo? d'aital foc tot s'amara,
i resta d'aleshores esclau d'amors divins.